

Tisztelt Dékán Úr! Kedves Vendégeink!
Tisztelt Végzős Hallgatók!

Üdvözlöm Önöket az Építészmérnöki Kar diplomaosztó Ünnepségén.
Végzőseinknek az oklevél megszerzése után sokkal nagyobb felelősségük lesz az épített környezet alakításáért, mint eddig. Neves elődök nyomdokaiba léphetnek, és leginkább magukon múlik, hogy meddig jutnak.

Bizonyára sokak előtt ismert a szobrász, építész, kivitelező Khareznek a Rhodoszi Kolosszus alkotójának a története. A Rhodoszi kolosszus i.e. 302-ben épült. Eredetileg 18 m magas volt, de a terv annyira megtetszett a városi előjáróknak, hogy megegyeztek az építésszel: építsen kétszer olyan magas szobrot és ezért kétszer annyi pénzt fizetnek. Kharez beleegyezett, a munka befejeztével azonban öngyilkos lett. Vajon miért? ...

Mert ugye a kétszer olyan magas szobor arányosan 8-szor akkora térfogatú, mint az eredeti, tehát 8-szor annyiba kerülne. A szobor 80 évvel később földrengés miatt ledőlt. De a világ 7 csodája közül ez az egyik.

Olyan szemtelenül ifjú korban, mint amilyenben Önök vannak, talán néhányan azt gondolhatják, hogy ma már ilyen „atrocitás” nem fordulhat elő.

Sajnos ki kell, ábrándítsam Önöket. Ha az élettől még nem kaptak pofont, akkor vagy nagyon szerencsések vagy sokat köszönhetnek szüleiknek vagy még nem csináltak semmit.

Volt egy ősi törvény az ókori Ephezos-ban. „Amikor egy építésszt közmunkák építésével bíztak meg, be kellett tartania a költségeket. A költségbecslést bírónál letétbe helyezték és vagyonát biztosítékként lefoglalták. Ha a munka végeztével a kifizetések megegyeztek a becsléssel, kifizették. Ha nem több mint egynegyedével lett nagyobb a költség a becsültnél, azt közpénzből kifizették. Ha azonban a költségek ennél is nagyobbak voltak, a különbséget a lefoglalt vagyonból fedezték.”

Csak áldani tudjuk a mai törvényhozók bölcsességét, hogy ez a jogszabály már nem hatályos, mert ma ilyen törvény mellett nem lenne építési vállalkozó.

Azonban mind a képzési és tudásbeli hiányosságok, mind a kemény jogszabályi környezet mellett a Rhodoszi Kolosszus a világ hét csodájának egyike lett, és abban a korban olyan épületek is megvalósultak, amelyek sok száz évig fennmaradtak. Mert éltek olyan építésszek, szobrászok, kivitelezők, alkotók, akik megtervezték és megépítették az épületeket. Mert nem a jogszabály és nem is a képzés, hanem a személy, az építész alkotta és alkotja meg ma is az épületeket. A tervezéshez, megvalósításhoz a megfelelő képzettség és a jogszabályi környezet fontos, de nem elengedhetetlen feltétel, mert csak egy dolog nélkül nincs terv és épület: építész nélkül.

Miután ma megkapják az oklevelüket, menjenek és művész énjük tervezzen olyan épületeket, amelyek még sohasem voltak, amelyek nem felelnek meg a szokásoknak és a szabályoknak! Azután a mérnök énjük tegye megvalósíthatóvá a terveket!

Mert soha ne felejtsek, hogy az építésztörténet nem a csodás tervek vagy álmok története, hanem a megvalósult épületeké!

Álmodjanak építészként és ébredjenek mérnökként!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Budapest, 2016. szeptember 20.

Mályusz Levente